

Πανηγυρικός Εσπερινός του Αγίου Λουκά του Ιατρού στο Ναύπλιο

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Στον πανηγυρικό εσπερινό στο Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο του Αγίου Λουκά του Ιατρού στο Ναύπλιο, για την εορτή του Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας του Ιατρού, παραβρέθηκε πάρα πολύς κόσμος από την Αργολίδα και τις γύρω περιοχές . Στο ναό είχε τεθεί προς προσκύνηση τεμάχιο λειψάνου του Αγίου Λουκά. Κάτω από το ναό βρίσκεται μουσείο με προσωπικά αντικείμενα του Αγίου καθώς και ιστορικά αρχεία από την ζωή και το έργο του.

Μετά το πέρας του εσπερινού ακολούθησε η λιτάνευση της Ιερής Εικόνας του Αγίου Λουκά και των Ιερών Λειψάνων πέριξ του ναού.

Ο Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος μαζί με άλλους Μητροπολίτες κάθε χρόνο, επισκέπτεται την περίοδο αυτή την Κριμαία όπου τιμάται ο Άγιος Λουκάς ,φέτος λόγω της πανδημίας που έφερε ο covid -19 ο Μητροπολίτης δε πήγε στη Κριμαία για πρώτη φορά.

Διαβάστε μερικές πληροφορίες για τον Ιερό Ναό:

Χτισμένος στην περιοχή Κριθαράκι Λευκακίων Ναυπλίου, αποτελεί ένα μοναδικό έργο τέχνης Ρωσικής και Ελληνικής τέχνης. Ο ναός φτιάχτηκε εξολοκλήρου με δαπάνες της οικογενείας Σαουλίδη, Ελλήνων που διαμένουν μόνιμα στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας. Ο Άγιος Αρχιεπίσκοπος Λουκάς ο Ιατρός, κατά κόσμον

Βαλεντίν του Φέλιξ Βόϊνο-Γιασενέτσκι, γεννήθηκε το 1877 στο Κέρτς της χερσονήσου Κριμαίας. Το 1920 εξελέγη καθηγητής της ανατομίας και χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Τασκένδης. Παντρεύτηκε τη νοσοκόμα Άννα Βασιλίγιεβνα με την οποία απέκτησαν 4 παιδιά. Σε ηλικία 38 ετών έχασε τη σύζυγό του από φυματίωση. Δεν ξαναπαντρεύτηκε, και επισκεπτόταν τον τάφο της συχνά όταν το επέτρεπαν οι συνθήκες της ταραχώδους ζωής του. Ο ίδιος υπέστη φοβερά μαρτύρια, φυλακίσεις, εξορίες και διωγμούς εξαιτίας της βαθιάς πίστης και ανυποχώρητης ομολογίας της ορθόδοξης πίστης του μπροστά σε δικαστήρια ή κρατικούς αξιωματούχους. Ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς φέρεται από τους πιστούς να εμφάνισε πολλά πνευματικά χαρίσματα όσο ακόμα ζούσε. Υπάρχουν καταγεγραμμένες μαρτυρίες ασθενών, ότι έκανε ορθή διάγνωση της ασθένειάς τους με το που τους έβλεπε, ενώ άλλοι γιατροί που τους είχαν εξετάσει τους έβρισκαν υγιείς. Πολλοί έχουν επίσης δηλώσει ότι διαπίστωσαν ότι είχε διορατικό χάρισμα, κι άλλοι ότι τους θεράπευσε με την προσευχή του, ιδίως κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του που δεν έβλεπε πλέον για να χειρουργεί.

Διώχθηκε, συκοφαντήθηκε, φυλακίστηκε και εξορίστηκε. Τα βάσανα, οι φυλακές της υπερ σιβηρίας και το πολιτικό κρύο θα έπρεπε να τον είχαν σκοτώσει δεκάδες φορές. Για 55 ολόκληρα χρόνια προκαλούσε με την ζωή, την πίστη και τα λόγια του, τις δυνάμεις του κακού και τις νικούσε καθημερινά, αποδεικνύοντας το μεγαλείο της Θείας προστασίας. Εκοιμήθη στις 11 Ιουνίου του 1961. Οι αρχές απαγόρευσαν την εκφορά του νεκρού με τα πόδια από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης, πράγμα που προκάλεσε τη λαϊκή αγανάκτηση ακόμα και των αλλόδοξων. Τελικά οι αρχές αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν, η εκφορά έγινε στην κεντρική λεωφόρο της Συμφερούπολης και διήρκεσε τρεισήμισι ώρες. Τη νεκρική πομπή ακολούθησε πλήθος κόσμου, η κυκλοφορία σταμάτησε, ενώ τα μπαλκόνια, οι ταρατσες και τα δέντρα ακόμα, ήταν γεμάτα ανθρώπους. Παράλληλα φέρεται να σημειώθηκε ένα παράδοξο γεγονός, με ένα σμήνος περιστεριών που έκανε επί ώρες κύκλους πάνω από το λείψανο μέχρις ότου η πομπή έφτασε στο νεκροταφείο. Τον Νοέμβριο του 1995 ανακηρύχτηκε άγιος με απόφαση της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στις 17 Μαρτίου 1996 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του από τον αρχιεπίσκοπο Λάζαρο και μέλη της επιτροπής, μπροστά σε 40.000 περίπου παρευρισκόμενους. Λέγεται ότι βρέθηκαν η καρδιά του και τμήματα του εγκεφάλου του αδιάφθορα ενώ άρρητος ευωδία εξερχόταν από τα λείψανά του. Στις 24-25 Μαΐου 1996 ήρθε και η επίσημη ανακήρυξή του από το Πατριαρχείο της Ρωσίας. Η μνήμη του τιμάται στις 11 Ιουνίου (29 Μαΐου κατά το παλαιό ημερολόγιο).

